

COLLECTIU

NOU PROJECTE PER A EL COMUNICAT CONJUNT DE L'EXPOSICIÓ "NOVES TENDENCIES A L'ART" AL ADI/FAD.

Abril, 1974

Dins el marc de l'Institut Alemany de Barcelona, des del mes d'Octubre de 1973, diversos grups i individus pertanyents a diferents sectors artístics i intel·lectuals (cinema, teatre, escriptura, plàstica, crítica, etc...) hem iniciat un procés de clarificació dels principals aspectes de la problemàtica de la teoria i la pràctica de l'art dins el nostre entorn polític-social.

La iniciativa de realitzar aquesta tasca de clarificació va sorgir degut a la necessitat, des de la nostra perspectiva, d'analitzar, per tal de combatre'ls, els aspectes que caracteritzen el nostre medi cultural, entre els quals assenyalem:

- la colonització artístic-cultural;
  - l'individualisme i l'aïllament dins els respectius sectors i entre els diversos sectors artístics i intel·lectuals;
  - el manteniment del concepte d'autonomia, respecte al context de la lluita de classes de les diverses pràctiques artístiques.;
  - el tractament "sublimatori" de la funció de l'art i de l'artista per part de la crítica idealista;
  - confusió i desarrelament;
  - la no participació de les masses al conflicte de l'art com una vessant del conflicte social general;
- etc...

Ja d'entrada es van evidenciar diferents, contradictòries, però no antagòniques, actituds i punts de vista respecte a la pràctica de l'art, a la seva especificitat, i a la relació pràctica artística /entorn polític-social.

El treball de clarificació que estem portant a terme a partir d'aquestes contradiccions ens ha permès evolucionar cap a uns mínims pressupostos que justifiquen la nostra aliança intra i inter-sectorial en vistes a una possible incidència que afavoreixi la conscienciació i movilització dels nostres respectius sectors vers una superació de les tradicionals actituds individualistes, i vers el plantejament intersectorial de la problemàtica específica de l'art i de la seva incidència ideològic-social.

La nostra tasca de discussió teòrica ha consistit i consisteix, principalment, en la sistematització, exposició i confrontació de les diverses actituds, punts de vista i tipus de pràctica en vistes, principalment, a:

--trobar uns mínims punts d'afinitat ideològica i pràctica davant les concretes contradiccions de la situació artístic-cultural en tant que reflex de les contradiccions político-socials del nostre país;

--qüestionar, a partir de la nostra realitat, la pràctica artística en tant que vehicle de ideologia que s'insereix a la lluita ideològica, lluita ideològica entesa com un aspecte de la lluita de classes, dins el nostre context social;

--qüestionar el llenguatge específic de les diverses pràctiques artístiques per tal de desmarcar-se dels pressupòsits en que s'assenta la pràctica artística sota una concepció idealista, pressupòsits que són la base dels mòduls mitjançant els quals es transmet la ideologia dominant;

A fi d'aconseguir que, en tant que intel·lectuals i artistes, la nostra actuació social, de la qual la nostra pràctica artística n'és un aspecte, se situï dins la línia que demanen els interessos de les masses populars dins el procés històric de transformació social, creiem necessari prosseguir el nostre treball a partir dels següents punts bàsics:

1) Prosseguir la tasca de clarificació junt amb altres grups i individus dels nostres respectius sectors per a d'aquesta manera poder aconseguir una incidència que provoqui la necessitat de plantejar-se inter-sectorialment la problemàtica específica de l'art i de la seva incidència a l'entorn social en què es produeix.

2) i 3) a discutir.

4) Qüestionar els canals de difusió tradicionals i cercar nous canals de difusió i de discussió més amplis i menys condicionats que els tradicionals. En aquest aspecte, tot i tenint consciència de les dificultats a diversos nivells que això comporta, degut al llast idealista i no popular que la pràctica de l'art porta implícit degut als actuals condicionaments socials, prenem el compromís d'iniciar un procés d'integració a la línia d'actuació d'altres grups professionals que intenten confrontar i rectificar les pràctiques culturals d'acord amb les necessitats ideològiques de les masses populars al nostre país.

5) Per tal de desmarcar-se de postures pragmàtiques que encobreixen una absència de reflexió teòrica, a partir d'uns plantejaments materialistes, creiem necessari establir una interrelació dialèctica entre la teoria i la nostra pràctica concreta i resoldre dialècticament les contradiccions entre la teoria i la nostra pràctica concreta.

6) Considerar indispensable que, per tal de portar a terme l'anàlisi de la pràctica artística, de la seva especificitat, i de la seva relació amb el context social en què aquesta es produeix, cal utilitzar uns elements teòrics i pràctics no provinents únicament del camp artístic, sinó provinents també de distintes metodologies científiques i pràctiques socials (l'objecte específic de les quals no és pas el procés de producció artística) com a mètodes circumstancials d'esclariment, desenvolupament i adequació d'una teoria de l'art.

7) a discutir.

Els punts 2), 3) i 7) es discutiran dilluns a l'Institut. La redacció d'aquests punts era la següent:

2) Quant al sector plàstic, rebutjar els procediments de venda, especulació i promoció economico-cultural que constitueixen la base de la mercantilització de l'art i de la corresponent conformació ideològica per part de la classe dominant. Aquest plantejament, però, no exclou la possible utilització tàctica de plataformes existents.

3) Quant als sectors de cinema, teatre, escriptura, crítica, etc... creiem necessari que, alhora que cal cercar nous mitjans de producció i de difusió, cal utilitzar, des d'una perspectiva possibilista, els mitjans i plataformes establertes.

7) Dins d'aquesta línia d'acció, és a dir, amb la deguda coherència amb els presupostos plantejats, cal cercar els camins per a superar la manca de mitjans econòmics, l'aïllament i la manca d'accés als mitjans de comunicació a que estem sotmesos degut a que les estructures en què es produeix l'art establert i la cultura vigent són un reflex fidel de les estructures socio-polítiques del nostre país.